

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
 Έτησία 4. Έτησία 6.
 Εξάμηνος 2. Εξάμηνος 3.

ΝΥΚΤΕΡΙΣ

Συνδρομή προπληρωτέα.

Δι' αγγελίας και διατριβάς ιδιαίτεροι συμφωνίαι
 προπληρώνονται.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 5 ΛΕΠΤΑ

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. 9.

Γραφεία—όδός Τσαμαδού 10.

Αθήναι, Κυριακή, 22 Ιουλίου 1901.

ΑΝΟΙΞΑΤΕ ΤΟΥΣ ΟΦΘΑΛΜΟΥΣ

Με δλην τήν εκτίμησιν, ἦν κατ' ἀρχὴν τρέφομεν πρὸς ὅλους ὅσοι φαίνονται καταγινομένοι εἰς ἀνάπτυσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ θεάτρου καὶ με δλον τὸν ἐνθουσιασμόν, ὃν ἐξεδηλώσαμεν διὰ τὰς ποικιλοτρόπως τελουμένας ἐνεργείας πρὸς βελτίωσιν τοῦ καλλιτεχνικοῦ καθεστώτος, ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ἐν τούτοις ὅτι δὲν κατωρθώθη εἰσέτι νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ Ἰδέα ἐκείνη, ἣτις πρέπει κατ' ἀνάγκην νὰ πρυτανεύσῃ, ἵνα ὀδηγήσῃ τὸ Ἔθνος ἐκ τοῦ χάους εἰς τὸ φῶς. Εὐρισκόμεθα εἰς μίαν ἀνεμοζάλην, ἣτις ἐμπνέει τόσας ἐλπίδας ὅσην ἐπάγεται ἀποκαρδίωσιν. Μανθάνετε πρὸς στιγμὴν ὅτι ἀπεφασίσθη ὀριστικῶς πλεόν νὰ περιμαζευθῶσι πάντα τὰ ἄριστα τῆς Ἑλληνικῆς ἠθοποιίας στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα θὰ κατασκευασθῶσιν εἰς τὸ Ἐθνικὸν μας θέατρον διὰ νὰ λειτουργήσῃ τοῦτο σύμφωνα με τοὺς πόθους σας. Ἀνακουφίζεσθε. Δοξάζετε τὸν Θεὸν καὶ εὐχαριστε τὸν Βασιλέα. Ἄλλ' ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! Δὲν προφθάνετε νὰ ἐνθυμηθῆτε καλὰ καλὰ μίαν τόσον μεγάλην εὐδαιμονίαν διὰ τὴν φιλότιμον Πατρίδα, καὶ ἀφ' ἧς ἀκούετε ὅτι καταβάλλονται Μεγάλαι προσπάθειαι νὰ καταπεισθῶσιν εὐαρίθμοι ἐκ τῶν ὀλιγώτερον γνωστῶν ἠθοποιῶν διὰ νὰ καταρτίσωσι τὸν θίασον, ὅστις θὰ ἐγκαινιάσῃ τὰς παραστάσεις τοῦ παρά τὸν ἄγιον Κωνσταντῖνον εὐαγοῦς τεμένους τῶν Μουσῶν. Μὰ αἰωνίως θὰ ἀντιφάσκωμεν οἱ νεώτεροι Ἕλληνες; Ἄλλ' οὕτως θὰ ἀπολέσωμεν ὅχι μόνον τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ἄλλων ἀλλὰ καὶ τὴν πεποίθησιν εἰς ἑαυτούς. Τοιαύτη ὁμως κατάστασις πραγμάτων δηλοῖ θάνατον. Μὴ τυχόν λοιπὸν ἡ γενομένη καὶ τόσον πανηγυρικῶς ἐξαρθεῖσα κίνησις εἶνε οἱ ἐπιθανάτιοι σπασμοί; Ἴσως. Ὅχι ὁμως τῆς Ἑλληνικῆς Ἰδέας, ἀλλὰ τῶν ἐπιβουλευόντων αὐτήν. Ἡμεῖς ἐπὶ τοῦ παρόντος τρεῖς λέξεις ἔχομεν νὰ εἰπῶμεν εἰς τε τοὺς διέποντας τὰ τοῦ Θεάτρου καὶ εἰς τοὺς ἀμεσώτερον ἐνδιαφερομένους διὰ τὴν πρόοδον αὐτοῦ, ἐξ ἧς ἐξαρτᾶται τὸ μέλλον τῶν: **ἀνοίξατε τοὺς ὀφθαλμούς.**

Πήγαθος

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Γεωργίου Α. Κλεώπα

9 - Μπότσην - 9

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΛΑΥΡΑΓΚΑΣ

Ἡ ψυχὴ καὶ τὸ ἀεικίνητον τοῦ Μελοδράματος. Μετὰ εὐρείας σπουδᾶς ἐν Εὐρώπῃ ὅπου καὶ διηύθυνεν ὀρχήστρας εἰς διάφορα θεάτρα ἦλθεν ἐν Ἑλλάδι, ἐργασθεὶς κατὰ πρότον ἐν τῇ τότε Φιλαρμονικῇ Ἀθηνῶν.

Γλυκύτατος τοὺς τρόπους, εὐγενέστατος, εἶνε τὸ pendant τοῦ Ἑλλ. Μελοδράματος τὸ ἀγαπητό του παιδί, ὁ τοῖς παῖσι προσφιλεὶς μαέστρος Νιόνιος.

ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟΝ ἙΛΛΗΝ. ΘΕΑΤΡΟΝ

Ἡ Νέα Σκηνή.

Ἀπέδειξα προχθὲς ὅτι ὅχι μόνον θέατρον καθ' ἑαυτὸ εὐπρεπέστατον ἔχομεν, ἀλλὰ καὶ διεθνῶς ὅχι πολὺ κατωτέρας κλίμακος. Ὅταν ὁμως ὑπάρχωσιν ἄνθρωποι, ὅχι ἀνίδεοι καὶ ἀκατάλληλοι νὰ κρίνωσιν, ἀλλὰ εἰδικώτατοι καὶ λίαν πεπειραμένοι, φρονούντες ὅτι π. χ. ὁ Ταβουλάρης δύναται νὰ συναγωνισθῇ μετὰ τοῦ Μουνέ Σουλὺ καὶ τοῦ διαπρεπεστέρου γερμανοῦ ἠθοποιοῦ τῶν ἡμερῶν μας ὅτι ἡ κ. Παρρασκευοπούλου, εἰς πολλὰς παραστάσεις τῆς, φθάνει εἰς Βερνάρειον ὕψος ὅτι ὁ θίασος τῆς κ. Βερώνη ἐπαιξε τὸν «Ἀρχισιδηουργόν» πολὺ καλλίτερον τοῦ θιάσου τῆς Σόρμας, εἶνε δὲ γνωστὸν εἰς πάντα ὅτι πάντες οὗτοι, πρὸς οὓς συνεκρίθησαν, εἶνε αἱ μεγαλείτεροι θεατρικαὶ κορυφαὶ τῆς Εὐρώπης. προβάλλεται τὸ ζήτημα, εἶνε ἄρα γε δυνατόν νὰ γίνῃ τι καὶ τοῦ ὑπάρχοντος καλλίτερον;

Βεβαίως κανεὶς δὲν θὰ ἔχῃ τὴν ἀξίωσιν ὅτι εἶνε δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ ἠθοποιὸς οἷοσδήποτε δυνάμενος γενικῶς νὰ ὑπερβῇ τὸν Μουνέ Σουλὺ ἢ τὴν Σάραν ἢ τὴν Σόρμαν, ἀφοῦ οὗτοι ἀναγνωρίζονται ὑπὸ πάντων ὡς

τὸ τελειότερον σημεῖον τῆς ἠθοποιίας ἡδύνατο ἐπομένως ἡ Ἑλλὰς τὸ πολὺ πολὺ ν' ἀναδείξῃ ἐντελῶς παρομοίους. Ἦδη πολλοὶ ἠθοποιοὶ τῆς συναγωνίζονται ἐπιτυχῶς, τινὲς καὶ ὑπερβαίνουσιν αὐτοὺς εἰς σημεῖα τινα. Κατὰ τί ἐπομένως ὑπολείπονται; Κατὰ τὸ ὅτι δὲν ἔχουσι γενικὴν τελειότητα, ὅτι δὲν εἶνε κύριοι τῆς σκηνῆς ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, ἐνῶ δηλαδὴ εἰκεῖνοι εἶνε φωτόβολοι πηγαὶ ἀέναοι, αὐτοὶ εἶνε κομῆται ὀλόφωτοι! τοῦτο δὲ ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ἡ Γαλλία καὶ τὰ ἄλλα ἔθνη ζῶσιν ἐν ἐλευθερίᾳ καὶ χλιδῇ ἐπὶ αἰῶνας ὀλοκλήρους καὶ εἰς τὸ ὅτι αἱ κορυφαὶ αὐτῶν εἶνε τὸ πνευματικὸν ἀπάνθισμα δεκάδων ὀλοκλήρων ἑκατομμυρίων. Ἡ Ἑλλὰς τούναντιον μόνον πρὸ τριακονταετίας ἤρξατο νὰ φροντίζῃ περὶ θεάτρου, εἶνε δὲ τὸ σημερινὸν προβαλλόμενον, ἔργον μόνον 21)2 ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων, διότι οἱ ἄλλοι δουλεύοντες ἐτι δὲν δύναται νὰ ἐργασθῶσιν ὑπὲρ τῆς πνευματικῆς εὐημερίας τοῦ ἔθνους. Τὸ ὑπάρχον ἐπομένως ὅχι μόνον εἶνε ἀναλογώτατον πρὸς τὴν θέσιν τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ καὶ πολὺ ὑπέρτερον, τοῦτο δὲ ὀφείλεται εἰς τὴν φυσικὴν θεατρικότητα τοῦ Ἑλλήνος.

Οὐδὲν ἐπομένως ἀπολύτως περιπλέον δύναται νὰ γίνῃ διὰ κοινῶν μέσων, οἷα τὰ προβαλλόμενα ὑπὸ τῆς Δραματικῆς Σχολῆς καὶ τῆς Νέας Σκηνῆς. Διότι ἐν ἐκ τῶν δύο ἢ οἱ μαθητεύοντες εἶνε κοινοὶ βροτοὶ καὶ τότε ὑπὸ κοινῶν διδασκόμενοι κοινώτατοι θ' ἀποβοῦν, ἢ εἶνε ἰδιοφυαὶ καὶ διδασκόμενοι ὑπὸ καινῶν βροτῶν θὰ ἀπολέσωσι τὴν χάριν τὴν ὁποίαν προσδίδει εἰς τὸ ἔργον τῶν ἡ φυσικὴ ἰδιοφυα. Ἰδοὺ δὲ τί λέγει περὶ τῆς ἀναμιξεως τῆς ἐπιστημονικότητος εἰς τὴν τέχνην ὁ κριτικώτατος Fauriel, ὁ ἐκδότης τῶν Ἑλληνικῶν δημοδῶν ἁσμάτων». «Βεβαίως, λέγει, ἔργον ποιητικὸν (τοιαύτης φύσεως εἶνε καὶ ἡ ἠθοποιία) ὅπου ἡ μεγαλοφυα δανείζεται μόνον τὰ πρὸς κάθαρσιν, ἀνάπτυσιν καὶ ἀνάδειξιν μέσα, θὰ εἶνε πάντοτε ἀνώτερον κατὰ τὴν ἀξίαν καὶ τὴν σημασίαν παντὸς ἔργου μεγαλοφυίας ἀποτόμου καὶ ἀγρίας. Ἀλλὰ αἱ ἀληθεῖς ἐπιτυχίαι τῆς τέχνης (ἐννοεῖ τὸ σύστημα τῶν θεθειμένων κανόνων) εἶνε τόσον σπάνια, τούναντιον δὲ αἱ ἀτυχεῖς ἀπείρουν τόσον συχναί, καὶ τόσον λυπηρὸν εἶνε νὰ βλέπῃ τις τόσην μεγάλην ποσότητα εὐφυίας ἀνθρωπίνης νὰ καταναλίσκεται ἀδίκως, ὥστε πρέπει τις πάντοτε νὰ προτιμᾷ τὸ ἔργον τῆς φύσεως ἐλευθερῶν δεσμῶν».

ΣΥΦΙΛΙΣΚΙ-ΔΕΡΜ Δ-ΝΟΣΗΜΑΤΑ

Εν τῷ Θεραπευτηρίῳ

Κ. Τ. ΓΙΑΒΟΠΟΥΛΟΥ

Εἰδικοῦ ἱατροῦ

Ἄπο δεκαπενταετίας τῶν ἄνω νοσημάτων

Ἐφαρμόζονται αἱ τελειόταται και νεώταται εἰδικαὶ μέθοδοι τῶν διασημότερων εἰδικῶν τῆς Εὐρώπης καθηγητῶν Finger, Fournier, Guyon, Unna κλπ. διὰ τῶν ὁποίων θεραπεύονται ἀσφαλέστερον, ριζικώτερον καὶ συντομώτερον ἀπάσης ἄλλης μεθόδου ἅπαντα τὰ μετὰ-δοτικὰ νοσήματα καὶ τὰ μᾶλλον ἐπίμονα δερματικὰ (ἔκζεμα, ψωρίασις κλπ.)

Ἱδιαίτερα αἰθουσα διὰ τὰς κυρίας.

Τέλεια εἰδικὸν χειρουργεῖον.

Ἄκρα ἀσηψία καὶ ἀντισηψία.

Δέχεται καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. Τὸ ἑσπέρας 8-9.

58—ὁδὸς Ἀθηνᾶς—58

(Παραπλεύρως Ἀγίας Κυριακῆς)

Τώρα λάβετε ὑπ' ὄψιν ὅτι εἶνε ἐνδεχόμενον καὶ οἱ συγκροτοῦντες τὴν «Νέαν Σκηνὴν» νὰ μὴ εἶνε μεγαλοφυΐαι, διὰ νὰ πεισθῆτε ἀσφαλῶς ὅτι πρόκειται ἀπλούστατα περὶ ἀγῶνος παρομοίου πρὸς τὸν ὑπὲρ τῆς καθαρευούσης γλώσσης ἀγῶνα. Τοῦ ἀγῶνος ὅμως τοῦτου εἶνε γνωστὰ τὰ ἀποτελέσματα, ἀποσχολαστικὸς ἀπὸ ἀκροῦ εἰς ἄκρον. Ἡ «Νέα Σκηνή» θέλει καὶ αὐτὴ νὰ συνεισφέρῃ τὸν ὀβολὸν τῆς, νὰ ἀποσχολαστικώσῃ καὶ τὴν τέχνην, δυστυχῶς ὅμως δὲν εἶνε πρώτη αὐτῆ, ἄλλοι πρὸ αὐτῆς ἠγωνίσθησαν ἀνεπιδότως πρὸς τοῦτο.

Καὶ ταῦτα μὲν ὡς τελευταῖον, ἴσως χαίρει, διὰ τὴν «Νέαν Σκηνήν», διὰ δὲ τὸ τοῦ Πρωτοσηναίου «ἐξ ἐπιπολαιότητος τραχείας κριτικῆς» δύο λέξεις μόνον: καὶ ἄλλων πολλῶν καὶ ἐπιμηκεστέρως σκιας ἀντιπαρήλθον ἀβλαβῆς.

Κλέων Κουτσαβάκης

ΕΝΑΣ ΓΑΜΟΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Κατ' ἐπιτυχῆ ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ μετὰφρασιν ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Μαρκέλλου ἐδόθη τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἀπὸ σκηνῆς τοῦ Θεάτρου «Ὁμοιοῦς» ἐν δράμα ἡ μᾶλλον μία κοινωνικὴ μελέτη τοῦ Γερμανοῦ συγγραφέως Χάγκενταλ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐνας γάμος τῆς ἐποχῆς».

Αἱ συνέπειαι τῆς διὰ γάμου ἐνώσεως τοῦ τραπέζιτου Δερμπάχ μετὰ τῆς Εὐτυχίας Σουτχάιμ ὄντων ἀνομοίων καθ' ἑλοκληρίαν πρὸς ἄλληλα, καὶ μὴ συνδεθέντων πρὸς ἀλλήλους ἢ κατ' ἐμπορικοὺς ὑπολογισμοὺς ἀποτελοῦσι τὸ θέμα τῆς βαθυτάτης ταύτης κοινωνικῆς μελέτης τοῦ Γερμανοῦ συγγραφέως, ὅστις χωρὶς νὰ δώσῃ οὐδεμίαν εἰς τὸ δρᾶμα τοῦ λύσιν ὑποδεικνύη διὰ τῶν θλιβερῶν ἀποτελεσμάτων τῆς τοιαύτης ἐνώσεως τὰς περὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος τούτου κοινωνικοῦ ζητήματος, ἰδέας του. Ἡ δὲ ὑπόκρισις; Βεβαίως ἠδύνατο νὰ εἶνε καὶ καλλιτέρα, καίτοι οἱ λαβόν-

τες μέρος κατὰ τὴν παράστασιν ἠθοποιοὶ ἔπαιζαν ἀρετὰ καλὰ, ἰδίως ὅμως ἡ Δνὶς Μαρίκα Κοτοπούλη, ἥτις διὰ τῆς φυσικωτάτης ὑποκρίσεως καὶ τῆς διαυγεστάτης φωνῆς τῆς ἐνεθουσίασε τοὺς παρευρεθέντας κατὰ τὴν ἐσπέραν ταύτην ἐν τῷ θεάτρῳ Ὁμοιοῦς ἀναδειχθεῖσα ἀληθῆς καλλιτέχνης προωρισμένη νὰ καταλάβῃ ἐπίζηλον ἐν τῷ Ἑλ. θεάτρῳ θέσιν.

Μεφίστοφελῆς.

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΜΑΣ

Αὐτὸν τὸν τίτλον φέρει ἡ μετὰ τὸν σκηνικὸν τύπον τῆς κωμωδίας ἐνδεδυμένη κοινωνικὴ μελέτη τοῦ Γερμανοῦ συγγραφέως Γουσταίου Φὸν Μόζερ.

Αἱ γυναῖκες, τὸ περισπούδαστον αὐτὸ ζήτημα, εἰς τὴν λύσιν τοῦ ὁποίου κατ' ἐξοχὴν ἀπέβλεψαν οἱ διάφοροι κοινωνιολόγοι καὶ φιλόσοφοι, οἱ διάφοροι καλοθηλῆται τῆς γυναικὸς καὶ ἀνατόμοι τῆς καρδίας τῆς, εἶνε τὸ ζήτημα καὶ τοῦ Γερμανοῦ δραματογράφου. Δὲν πρόκειται περὶ θεωρίας ἢ ἂν ἐπιχειρήσῃ τις ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς ὀλίγον νὰ καταβιβάσῃ θὰ ἴδῃ συντριβουμένην πρὸ τῆς ἀπηνόου πραγματικότητος. Πρόκειται ἀπλῶς περὶ μιᾶς ἀντιγραφῆς, μιᾶς εἰκόνας τῆς ἀληθείας, ἢ ὁ χρωστήρ τοῦ κοινωνικοῦ ζωγράφου πιστῶς ἐξεπόνθησεν. Ἡ γυνὴ ὡς μήτηρ ὡς σύζυγος ἔχουσα τὰς ἀγκάλας ἀνοικτὸν λιμένα διὰ τὸν παλαίοντα ταξειδιώτην τῆς ζωῆς, μετ' οὗ οἱ κοινωνικοὶ θεσμοὶ καὶ τὰ ἀνθρώπινα αἰσθήματα τὴν συνέδεσαν, ὡς κόρη φιλόστοργος, ὡς ἑωμένη, καὶ ἔξ ἄλλου ὡς πλάσμα τρεφόμενον ἠθικῶς ἀπὸ τὰς ἐντυπώσεσι τῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς καὶ τὴν ἐπιπολαιότητα τοῦ κοινωνικοῦ περιβάλλοντος, εἶνε τὸ ἔργον τοῦ συγγραφέως ῥάπισμα ἱκανὸν νὰ ἀφυπνίσῃ ἀφ' ἐνός τοὺς ὄνειροπόλους χειριστὰς τῆς κοινωνικῆς γραφίδος, οἵτινες, ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τὰς ἀναθυμιάσεις τῆς κοινωνικῆς ἐκκηδόνος, θρηνοῦσι τὸν θάνατον τῆς ἀρετῆς καὶ εὐρίσκουσι τὴν σωτηρίαν τῆς ἀνθρωπότητος εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν ὁνείρων τοῦ ἐκφυλισμοῦ, καὶ νὰ κλείσῃ τὰ στόματα ἀφ' ἑτέρου ἐκείνων, οἱ ὅποιοι δακρύνοντες προσβλέπουν εἰς παρῶχημένους χρόνους, καθ' οὓς ἡ γυνή, ἔρμαιον τοῦ δεσποτισμοῦ καὶ τοῦ βαναύσου ἀνδρικοῦ ἐγωῖσμοῦ, ἦτο ὑπόχρεως νὰ προσβλέπῃ εἰς τὴν γῆν παρὰ τὰς διαμαρτυρίας αὐτῆς τῆς φύσεως, ἥτις τὸ ἀπηγορευμένον περισιώτερον πάντοτε ποθεῖ, ἐξεγείρουσα βρωμερωτέραν τὴν λαγυρίαν, ἢ ὁποία εὐρίσκει πάντοτε καταφύγιον εἰς τὸ ἐνδύμα τῆς σεμνοτυφίας.

Ἡ συνθήκη τῆς ὑποκρίσεως, ἥς τέκνον ἢ ἐπιπολαιότης, τὸ ψιμυθίον αὐτὸ τῆς γυναικὸς μετὰ τὸ ὁποῖον αὐτὴ ρυπαίνεται διὰ νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν κοινωνίαν, δὲν ἀπατᾷ τὸν συγγραφέα, εἰσδύοντα εἰς αὐτὴν τὴν οἰκογένειαν ἐνθα εὐρίσκει τὴν γυναῖκα μετὰ τὴν ἐλαφρότητα τῆς, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν στοργὴν τῆς μητρός, τὴν ἀληθῆ ἀφοσίωσιν τῆς συζύγου, τὰς σοβα-

ρὰς μερίμνας τῆς οἰκοδεσποίνης. Δὲν ἀντέγραψε βέβαια ὅλας τὰς γυναῖκας, διότι τότε θὰ εἶχομεν εἰκόνα ὄχι τόσο τιμητικῶς ἀντιπροσωπεύουσαν τὸν αἰῶνά μας, παρέχει ὅμως τὰ νάματα τῆς ἀληθείας εἰς τοὺς σεμνοτύπους θρηνοδοῦς καὶ εἰς ἐκείνους ἔξ ἄλλου οἱ ὅποιοι ἔξ ὑπερβολικοῦ ζήλου πρὸς υπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων τῆς γυναικὸς παραγωνίζουσι τὸν ἀληθῆ προορισμὸν τῆς (ὄν ἄλλως τε οὐδέποτε ἐγνώρισαν), καὶ ἀεροβατοῦντες ἐπικινδύνως κατολισθαίνουσι κατ' ὀλίγον ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς κοινωνιστικῆς φιλοσοφίας τῶν εἰς τὴν πεζὴν πραγματικότητα, ἢ ὁποία ἀμειλίχτως ψιθυρίζει: εἰς τὸ οὖς των ὅτι εἶνε γελοῖοι σάτυροι μάτῃν καταγιγνόμενοι εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ κυκνείου ἄσματος τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὁ Τροβαδοῦρος

ΘΕΑΤΡΟΝ ΦΑΛΗΡΟΥ

Τὸ κομψότατον θεάτρον τοῦ Νέου Φαλήρου ἐξακολουθεῖ πάντοτε νὰ συγκεντρῶνῃ ὅλον τὸν Ἀιλαφικὸν τῶν Ἀθηνῶν κόσμον.

Ἐκαστον νέον ἀναβιβαζόμενον ἔργον σημειώνει καὶ μίαν ἐπιτυχίαν τοῦ θιάσου τοῦ κ. Μπιζῆ Δυφῶρ.

Οὕτως ἡ ὠραία ὀπερέττα-φρερί «La cigale et la Fourmi» μετὰ τὴν χαριτωμένην μουσικὴν τοῦ Ὄδραϊ ἐξετελέσθη ὠραιότατα καὶ ἐνεθουσίασεν ὅλους τοὺς παρισταμένους. Αἱ κυρίαι Ὀλιβιέ, Χομπέρ καὶ Κομμὼν ἐθριάμβευσαν πάλιν. Καὶ οἱ κύριοι Μαρτές, Ραιζέν, Μπουόν, Δινιέλ, καὶ Δελάνζ ἔπαιζαν κάλλιστα τὰ μέρη των εἰς τὸ θεαματικώτατον τοῦτο ἔργον.

Καὶ ἡ ἀστείωτάτη ὀπερέττα «Les Fétards» τοῦ Ἄνεκκῶ μετὰ τὴν ξεπεταχτὴν μουσικὴν τοῦ Ροζῆ ἐξετελέσθη ἐκτάκτως καλὰ. Οἱ παριστάμενοι ἐγέλων καὶ ἐχειροκρότου ἀδιακόπως ζήτησαντες τὴν ἐπανάληψιν πολλῶν ἄσμάτων.

Ἡ δεσποινὶς Ὀλιβιέ ὡς ἀμερικανὶς μαρκησία χαριτωμένη, ἡ δεσποινὶς Κομμὼν ὡς Τεὰ ἐντελὴς εἰς τὸν ρόλον τῆς. Ἀλλὰ καὶ ἡ κυρία Σαβιννὴ ὡς κυρὰ ΜαρεϿὺλ νωστιμωτᾶτη προκαλέσσα ἀπλετον τὸν γέλωτα, ὡς καὶ οἱ κκ. Δελάνζ ὡς δουξ τοῦ Μπαζάν καὶ Μπουόν ὡς βασιλεὺς τῆς Ἰλλυρίας.

Ἦδη ὁ θιάσος προετοιμάζει τὴν θαυμασίαν φάρσιν ὀ «Παράδεισος», μετὰ τὴν ὁποῖαν θὰ πεθάνῃ ἰδίως τὸ ἄσχημον φύλον στὰ γέλοια. Τὸ ἔργον τοῦτο εἶνε ἀστείωτατον, ἀλλὰ καὶ πολὺ ἀνοικτόν, ὥστε αἱ δεσποινίδες ἀποκλείονται.

Δ--ἀντης

Γ ΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

Ν. Ε. ΓΕΩΡΓΑΤΟΥ

Ἀκριβῶς ἔναντι Χρηματιστηρίου

Πλοῦτον δερμάτων καὶ ἀπειρίαν χρωμάτων εὐρίσκετε, πρωτοφανῆς δὲ γούστο καὶ φόρμες, χάρις εἰς τὸν ρέκτην διευθυντὴν του. Ἀπλῆ ἐπίσκεψις ἐπισφραγίζει τ' ἀνωτέρω.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Ἐδελφῶν Α. Ρακοπούλου
180 καὶ 182 Ὅδὸς Αἰόλου 180 καὶ 182
Ἐν Ἀθήναις.

Μεγάλη ἀποθήκη χάρτου ὄλων τῶν εἰδῶν.
Γραφικῆς ὕλης συλλογὴ πλουσιωτάτη.
Τὰ μόνον Κατάστιχα Λογιστικά εἰς στερέω-
τητα καὶ καλλιτεχνίαν ἀπαραμίλλων.
Ἐργαστάσιον φακέλλων.
Τυπογραφεῖον καὶ Γραμμογραφεῖον.
Σφαῖραι ὑδρόγειοι ὄλων τῶν μεγεθῶν.

μοναστηρί, ἔσχε μοναδικὴν ἐπιτυχίαν καὶ δι-
αὐτὸ καταχειροκροτεῖται ἐνθουσιωδῶς.
Ἄρκει νὰ εἴνε τὸ ὄνομά της εἰς τὸ πρό-
γραμμα διὰ νὰ γερμίσῃ τὸ θέατρον μέχρις
ἀσφυξίας κόσμου.

Καὶ ἡ δεσποινὴς Χομπέργ παίζει καὶ
αὐτὴ πολὺ καλά. Μὲ τὸ ἐκτάκτως ὤ-
ραιον πρόσωπόν της καὶ τὴν γαλλικὴν
χάριν της ἀπέκτησεν ἀπὸ τῆς πρώτης
ἐμφανισέως της εἰς τὸν Μέγαν Μογγόλον
τὰς συμπαθείας τοῦ κοινοῦ.

Ἀλλὰ καὶ ἡ δεσποινὴς Κουμῶν οὐδό-
λως ὑπολείπεται ὡς πρὸς τὴν χάριν καὶ
τὴν γλυκύτητα τῆς φωνῆς. Ἐπίσης ἡ
κυρία Σαβιόνου καὶ ἐν γενεῖ ὄλα τὰ πρό-
σωπα κἀμνον καλά τὰ μέρη των.

Ἐκ τῶν κυρίων ὁ κ. Μπουόν κάλλι-
στος. Ἐπίσης πολὺ καλλοὶ οἱ κ. κ. Δε-
λάντζ, Μόντις, Λινιέλ. Καὶ τὸ κόρο τῶν
γυναικῶν πολὺ καλὸν ὡς μορφή ἀρκετὰ
δὲ καλὸν ὡς φωνή.

Ὅλοι ἐν γενεῖ αἱ ὑπερέται τὰς ὁποίας
ἔδωσαν ὡς τώρα ὁ θίασος τοῦ Φαλήρου
ἑστέρθησαν ἀπὸ ἀκραν ἐπιτυχίαν. Ἄλλ-
ἡ μεγαλητέρα ἐπιτυχία τοῦ θιάσου ἦτο
«ἡ Κοῦκλα». Ἡ χαριτωμένη αὐτὴ ὑπε-
ρέττα παρεστάτη μὲ σκηρικὸν διάκοσμον
πρωτοφανῆ διὰ τὴν Ἑλλάδα ὀφειλόμενον
εἰς τὸν κ. Ζολύ.

Ἐπίσης πολὺ ἐπέτυχε καὶ ἡ «Περ-
κόλ». Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ «Ἐνοδογειοὶν τῆς
ἐλευθερίας Συναλλαγῆς» ὁ θίασος ἐθριάμ-
θευσε. Ὁ κ. Δισφῶρ ὑπῆρξεν εἰς αὐτὸ
θαυμαστος.

Ἦδη ὁ θίασος ἐτοιμάζεται νὰ δώσῃ
τὴν τῶπον γνωστὴν ἀλλὰ καὶ τόσα ἔτη
ἔχουσιν νὰ παιχθῇ ἐν Ἀθήναις «Κέρην
τῆς Κυρᾶς Ἀγκῶ» τοῦ Λεκὸκ καὶ τὴν
κωμῶδιαν «Les Fêtards».

Δ — ἀντις

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

Σέλις καὶ Λεμονάδων
Ἡ ΠΑΛΑΙΑ ΚΥΨΕΛΗ.,
Τὸ ἀρχαιότερον ἐν Ἑλλάδι
Ἰω. Σπ. Ἀγγελίτις καὶ Τρακάδα
Λεμονάδα ἔξοχος, ἀρωματώδης, ὑγιεινὴ.
4 — Θεμιστοκλέους — 4

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Γεωργίου Α. Κλεώπα

9 — Μπότση — 9

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΙΛΩΝ

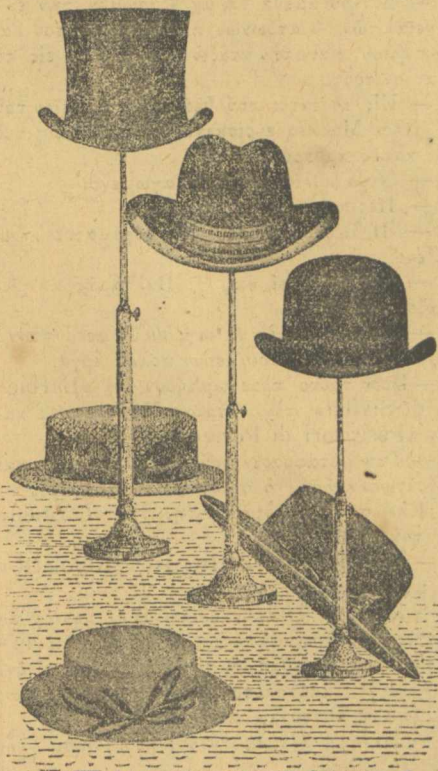
ΛΕΥΚΑΙΤΟΥ

Προμηθευτοῦ τοῦ Βασιλιώου
234—ΧΑΥΤΕΙΑ—234

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

Πάντοτε ὁ καιρὸς... ἀνοίγει τὰ παρασκηνία
καί... τὴν εἰσοδὸν εἰς τὰ θέατρα.
— Διὰ τοῦτο καὶ πάλιν μὲ τὸν... καιρὸν θ'
ἀρχίσωμεν.
— Διότι, καίτοι ἐπροχώρησεν ἀρκετὰ ἡ θε-
ρινὴ περίοδος, δὲν ἠσυχάσαμεν ἀκόμη ἐντελῶς.
— Τὰ σύννεφα μᾶς ἀπειλοῦσιν ἐνίοτε.
— Εἰς τὸ θέατρον «Νεαπόλεως» ἐπαίχθη
διὰ πρώτην φοράν ἡ «Σφιγξ» τοῦ Φεγιέ.
— Ἐργον ὄλως ἀτυχές καὶ χωρὶς ζωῆν
καὶ νεῦρα.
— Μὲ ὄλα τὰ 22 ἔτη ποῦ ἔφερεν εἰς τὴν
ράχιν του.
— Οἱ ἠθοποιοὶ τὸ ἀπεσκοράκισαν.
— Ἡ ὑπόκρισις ὅμως ἄψογος ὄλων τῶν
προσώπων, τὰ ὁποῖα κατώρθωσαν εἰς τὸ κα-
τεσκεληκὸς αὐτὸ ἔργον νὰ δώσουν ἀρκετὴν
ζωήν.
— Καὶ νὰ τὸ κρατήσουν ζωντανὸ δύο ὀ-
λοκλήρους ἑσπέρας.
— Ὅλοι οἱ ἠθοποιοὶ εἰς τὴν θέσιν των.
— Καὶ ὁ Μέγχιουλας, ὡς Σαβινύ, καὶ ὁ
Νίκας, ὡς Λαζαρόδ, καὶ ἡ κ. Τιβερίου, ὡς
Σαβινύ, καὶ ἡ κ. Νίκα, ὡς Ἀρτεμις, κλπ.
ἐπαίζαν πολὺ καλά.
— Κατόπιν ἐπαίχθη διὰ πρώτην φοράν ἀπὸ
τῆς ἐλληνικῆς σκηνῆς ἡ ἑξυπητὴ καὶ πλήρης
εὐφρολογημάτων κωμῶδια τοῦ Λαμπίς «Νὰ
τὸ λέμε;».
— Μεταφερθεῖσα λίαν ἐπιτυχῶς εἰς τὰ
καθ' ἡμᾶς παρὰ τοῦ κ. Ν. Λάσκαρη κατ' ἐκ-
λογίην.
— Πλὴν ἐνίων ὀνομάτων, τὰ ὁποῖα ἔμειναν
ξένα, παρ' ὄλας τὰς πρὸ ἡμερῶν διαμαρτυρίας
τοῦ ἰδιοῦ μεταφραστοῦ, δι' ἄλλο ἔργον, προ-
κειμένου περὶ τίτλων εὐγενείας
— Ὅρθόν εἴνε καὶ τὰ ὀνόματα νὰ ἐξελλη-
νίζωνται, ἀφᾶν τὸ ἔργον παίζεται εἰς τὴν Ἑλ-
λάδα.
— Ὡστε νὰ μὴ ἀκούωμεν ὀνόματα ξένα
ἀπὸ τὸ ἑορτολόγιόν μας.
— Ὅλοι οἱ ἠθοποιοὶ ἐπαίζαν θαυμάσια.
— Καὶ ὁ Ἀπέργης, ὡς Χαλινάρης, καὶ ὁ
Ροῦσος, ὡς Γαργάρας, μὲ τὰς ἰδιοτρόπους καὶ
ἰδιορρυθμοῦς φυσιογνωμίας των, ἦσαν ἀπρά-
μιλλοι.
— Καὶ ὁ Τασόγλου, ὡς Νταβλαντισμένος.
— Καὶ ὁ Νίκας, ὡς Ἰνέας, καὶ ὁ Βεντούρας
ὡς Οὔνούφριος, καὶ ὁ Κλημανιώτης, ὡς Κα-
θίστρας, μὲ τὰ παράδοξα πρόσωπά των.
— Καὶ αἱ κκ. Νίκα καὶ Χέλιμη.
— Ὅλοι εἰς τὸν ρόλον του.
— Ὁ κόσμος διαρκῶς ἐγάλα καὶ ἐχειροκρῶ-
τει ἀσφυκτικῶς συνωθούμενος.
— Δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἀνομολογήσωμεν τὴν
κατάπληξίν μας διὰ τὸν συρρεῦσαντα κόσμον,
καὶ δὴ κατὰ τὴν πρώτην διδασκαλίαν του.
— Αἱ γυναῖκες, ἰδίᾳ κατὰ τὰς σκηνας τοῦ
Χαλινάρη καὶ Γαργάρα, ἐγάλων περισσώτερον
ἀπὸ τοὺς ἀνδράς καὶ ἐπροκάλουον μεγαλείτε-
ρον θόρυβον μὲ τὰ χειροκροτήματά των καὶ
τὰς ἐπιφωνήσεις των.
— Αἱ ὁποῖαι τοὺς ἐξέφευγον ὄλως ἀκουσίως.
— Παίζεται ἀπὸ τὴν Τετάρτην συνεχῶς.
— Καὶ ἀπόψε... «Νὰ τὸ λέμε;»... ἐπανα-
λαμβάνεται μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιτυχίας.
— Εἴνε ἔργον ποῦ θὰ ζήσῃ πολὺ καὶ θὰ τὸ
ἴδουσι ὄλα αἱ Ἀθηναίαι.
— Εἴνε ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ἔργα ποῦ ἀρέσουν
εἰς τὸν τόπον μας καὶ τὰ σηκώνει... καὶ τὸ ἔ-
σχάτως μεταβλήθῃ κλίμα μας!
— Προχθὲς ἐκυκλοφόρησε τὸ ἐξῆς τηλε-
γράφημα: «Σαμπινιὸν ἐθνοφυρεὺς συλληφθεὶς
διὰ βίας ἀποστέλλεται ὑπὸ συνοδιαν ταχυδρο-
μικῶς».
— Προσεχῶς λοιπὸν ὁ Σαμπινιὸν μὲ τὸ
στανιὸν (Sampigniol malgré lui).
— Τὸ παγκοσμίον φήμης ἔργον, τὸ ὁποῖον
γαλᾶ κόσμον εἰς τὸ Παρίσι.
— Ὅλος ὁ θίασος ἐπὶ σκηνῆς.
— Ἀληθὲς πανδαμῶνον.

ΙΩ. ΔΙΑΣΙΤΗΣ καὶ Σα.

Ὀδὸς Σταδίου ἔναντι Ἀρδακείου

— Τὴν μεθεπομένην ἑβδομάδα ἡ πρω-
τότυπος ἐλληνικὴ κωμῶδια «Φύρδην-Μίγδην»
τῶν Κλεώπα καὶ Δεστούνης.
— Ὅλος ὁ θίασος ἐπὶ σκηνῆς.
— Θὰ προεξέχουσι οἱ Ἀπέργης, Ροῦσος,
Τασόγλου καὶ αἱ κκ. Χέλιμη καὶ Μέγχιουλα.
— Εἰς τὸν θίασον παρεδόθησαν οἱ «Μαλλια-
ροὶ» μονόπρακτος κωμῶδια τοῦ κ. Βαρλέντη,
ἡ ὁποία παιζομένη θὰ προκαλέσῃ μέγα ἐνδια-
φέρον.
— Εἰς ἠθοποιὸς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ
μέρους του ἐνίοτε στρέφεται πρὸς τὰ παρασκί-
νια καὶ ἐπιτιμᾷ τοὺς ἔσωθεν θορυβοῦντας.
— Καλὸν εἴνε καὶ αὐτὸς νὰ μὴ τὸ ἐπανα-
λάβῃ.
— Καὶ οἱ ἄλλοι νὰ κάθωνται ἤσυχαι.
— Ὅσοι δὲ δὲν ἔχουν ἐργασίαν νὰ ἐκδιώ-
κωνται ἀπὸ τὴν σκηνήν
— Διότι ὁ κόσμος δὲν εἰμπορεῖ νὰ παρα-
κολουθῇ τὰ τοιαῦτα.
— Εἰς τὸ θέατρον «Ὁμονοίας» ἐπαίχθη ἡ
«Τόσκα», ἣν ὑπεδύθη ἡ κ. Πολιτάκη.
— Ἐπαίζεν ἀρκετὰ καλά, ἀλλὰ δὲν εἴνε
ρόλος της.
— Τὸν Σκαρπίαν ὑπεδύθη ὁ Τσοῦκας κρα-
τήσας πολὺ καλά τὸ μέρος του.
— Τὸν Μάριον ὁ Δαμάσκος καὶ τὸν Ἀγγε-
λότην ὁ Καντιώτης.
— Κατόπιν ἐδόθη τὸ «Ἐνσαρκον ἀγαλμα»
μὲ Σανταρόζαν τὸν Τσοῦκαν καὶ Δαυῖδ τὸν
Κοτοπούλην, οἱ ὁποῖοι ἐπαίζαν καλά.
— Μετὰ πάροδον τῶσων ἐτῶν ἔκαμε τὴν
ἐμφάνισίν της ἡ κ. Κοτοπούλη ὡς πεθερὰ εἰς
τὴν ὁμώνυμον κωμῶδιαν κατὰ μετάφρασιν τοῦ
Γιολλάση.
— Εἴνε ὁμολογουμένως ἀπαραμίλλος.
— Ἐπίσης καὶ ὁ Σταματόπουλος, ὁ ὁποῖος
χαλᾶ κόσμον εἰς τὸ ἔργον αὐτό.
— Χθὲς ἐπανεληφθῆ ὁ «Νεαπόλεως».
— Ἀπόψε ὁ «Δὸν Κιγῶτος».
— Μὲ τοὺς ἀπαραμίλλους Κοτοπούλην, ὡς
Δὸν Κιγῶτον καὶ Σταματόπουλον, ὡς Σάντσον.
— Ἀπὸ τὸν θίασον τοῦτον ἀπεχώρησεν ὁ
Καντιώτης, ἀναχωρήσας διὰ Βόλον.
— Ὁ κ. Μάρκελος μεταφράσας παρέδωκεν
εἰς τὸν Κοτοπούλην τὸ δράμα «Ἐνας γάμος
τῆς ἐποχῆς» τοῦ γερμανοῦ συγγραφέως Ἐγγελ.

— Ἐπίσης ὁ κ. Βαρλένης τὴν μονόπρακτον κωμῶδιον οἱ «Μαλλιαροί».

— Δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἐξάρωμεν τὴν εὐγένειαν τῶν θεατρῶν κ. κ. Γιαννάτου καὶ Σωτηρίου, καὶ τὴν τάξιν ἣν τηροῦν εἰς τὸ θέατρον τοῦτο.

— Εἰς τὸ ἐντὸς τοῦ θεάτρου καφενεῖον τοῦ κ. Ἡλία Μαρκεῖα εὕρισκεται λουκουμί Συριανὸν καὶ καφές καθαροί.

— Νερὸ διυλισμένον καὶ παγωμένον.

— Περιποιήσις ἐξαιρετικῆ.

— Ἡ διεύθυνσις τοῦ Μελοδράματος ἤλαφεν.

— Ἀνέλαβον οἱ κκ. Θ. Βαλαμῆς καὶ Α. Νάζος.

— Σκέπτονται δὲ νὰ ἐργασθῶν μετὰ πάσης ζήσεως ὅπως προετοιμάσῃ πολλὰ ἔργα.

— Πρὸς τοῦτο προετοιμάζουσι τὸν «Barbire di Sivilia», τὸν «Μάρκο Μπότσαρη», καὶ τὸν «Pescatori di Perle» τοῦ Pizet.

— Τὴν μετάρρασιον τοῦ ὁποῦ ἀνέλαβε καὶ ἐπεοράτωσαν ἤδη ὁ φιλόμυθος δικηγόρος κ. Γ. Κλεώπας, ὁ μεταφραστὴς τῆς «Carmen» καὶ τοῦ «Ruy-Blas».

— Προχθὲς ἐδόθη ἐν Πειραιεὶ ὁ «Rigoletto» ἐν μεγάλῃ συρροῇ κόσμου.

— Κατόπιν ἐν ἀποστολικωτάτῃ πορείᾳ ἀπαντες οἱ ἀρτίστοι ἐπέστρεψαν πεζοὶ εἰς Φάληρον ὅπως προφθάσῃ τὸ τελευταῖον τραῖνον.

— Καὶ ἐκατασκοτώθησαν ἀπάνω ᾗς τοὺς βράχους οἱ δυστυχεῖς ἀνθρώποι.

— Μεγάλη ἦ πρὸς αὐτοὺς περιποίησης τῆς νέας ἐμπρέσας.

— Τὴν Πέμπτην ἐδόθη ἡ Traviata.

— Καὶ ἐθαυματοποίησε πάλιν ὁ γνωστὸς Ρουγκέρης

— Ἐξ αἰτίας τοῦ ὁποῦ τὰ ἐθαλασσοποίησαν καὶ πλείστοι ἄλλοι.

— Χθὲς ἐπανεληφθῆ ὁ «Rigoletto».

— Ἀπόψε διὰ πρώτην φορὰν ὁ «Faust» μετὰ Μεφιστοφελήτον κ. Βλαχόπουλον τὸν συμπαθῆ βαθύφωνον.

— Μαργαρίτα ἡ κ. Μπατσίνι, Φάουστ ὁ κ. Antonelli, Σίμπελ ἡ συμπαθὴς δνὶς Lisa Auzillon καὶ Βαλεντίνος ὁ κ. Βακαρέλης.

— Εἰς τὸ θέατρον «Τσόχα» ἐπαίχθη τὸ πρῶτον ἐφέτος ἡ «Θεία τοῦ Καρόλου».

— Μετὰ τὴν μοναδικὸν Παντόπουλον.

— Εἶτα ἐδόθη ὁ «Ἀρχισιδηουργὸς» μετὰ Φίλιππον τὸν Φύρστ καὶ Κλαίρη τὴν κ. Χαρίκλειαν Ταβουλάρη.

— Ἡ παράστασις διηξήχθη μετὰ περισσῆς ἐπιμελείας.

— Ὅλοι οἱ ἠθοποιοὶ ἔπαιζαν ἀρκετὰ καλά.

— Πρέπει ὅμως νὰ ἁμολογήσωμεν ὅτι ὁ Φίλιππος καὶ ἡ Κλαίρη δὲν εἶνε ρόλοι κομμένοι διὰ τοὺς ὑποδουθέντας αὐτοὺς.

— Παρ' ὅλην τὴν τέχνην ἣν ἐδείξαν κατὰ τὴν ὑπόκρισίν των.

— Ἐπανεληφθῆ ὁ «Ἐφένδρος σύζυγος» μετὰ τὸν Παντόπουλον.

— Καὶ ὁ «Σιδηροδρομικὸς ἐπιθεωρητής».

— Γέλοια καὶ χειροκροτήματα συνεχῆ.

— Χθὲς μετὰ πάροδον τὸσων ἐτῶν ἐδόθη ὁ «Μεγάλ Ἰστρογῶφ» ἔργον θεαματικὸν τοῦ Τουλίου Βέρν.

— Ὅλοι οἱ ἠθοποιοὶ ἔπαιζαν θαυμάσια.

— Διεκρίθησαν δὲ ὁ Δ. Ταβουλάρης, ὡς Στρογῶφ, ὁ Σ. Ταβουλάρης, ὡς ἄγγελος ῥεπορτερ μετὰ τὴν ἐπιτυχῆ προφοράν του, ὁ Βενιέρης, ὡς Ὀγκαρεφ μετὰ τὸ ἀγέρωχον ὕφος του, ὁ Φιλιππίδης, ὡς Ζολιβέ γάλλος ἀνταποκριτὴς μετὰ τὴν χαριτωμένην συμπεριφορὰν τοῦ πρὸς τὸν ἄγγλον.

— Καὶ ἡ κ. Σοφία Ταβουλάρη, ἡ ὁποία ἅμα τῇ ἐμφανίσει τῆς μᾶς ὑπενθύμισε τῆς γενναίας Σουλιώτισσας.

— Ἀπόψε τὸ «Ἐπὶ τοῦ Καταστροφώματος».

— Νιούσας Παντόπουλος, Γομαράτικας Σ. Ταβουλάρης.

— Εἰς τὸ «Ἀθήναιον» ἔρχεται ἵπποδρόμιον.

— Τὴν Τετάρτην συνήλθον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Λάσκαρη οἱ κκ. Καλογερίκος, Λέων,

Παπαγεωργίου, Ζήνων, Σκίπης, Μουράτης, Βεάκης, Ραυτόπουλος, Δαμάσκος καὶ Τασόγλου, πλὴν τοῦ Βρατσάνου καὶ Χριστοβίτου ἀπουσιαζόντων.

— Ὅσιντες προσεκληθήσαν, ὅπως τοῖς ἀνακοινωθῆ παρὰ τοῦ κ. Λάσκαρη τί μισθοὺς ὤρισεν ἡ «Νέα Σκηνὴ».

— Οἱ ὅποιοι εἶνε ἀπὸ 100—150 δραχμὰς τὸν μῆνα.

— Ἐθεωρήθη ὅμως καλὸν τώρα εἰς τὴν ἀρχὴν νὰ πληρώνωνται ὅλοι ἐξ ἴσου.

— Διότι δὲν εἰσεύρουσι τὴν ἀξίαν ἐκάστου.

— Πρῶτον ἔργον θὰ δώσουν τὴν «Κόρην τῆς Λύμνου» τοῦ Προβελεγγίου.

— Προχθὲς ἦλθον καὶ οἱ ἠθοποιοὶ μας Βοτάρης, Κύρος καὶ Στρομπούλης.

— Οἱ ὅποιοι ἐκρατοῦντο ἀδίκως εἰς τὰς φυλακὰς τῶν Ἰωαννίνων

— Ἐδικάσθησαν εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον καὶ ἠθωώθησαν.

— Τοῖς εὐχόμεθα τὸ καλῶς ἦλθον.

— Εἰς εὐρύτατον κύκλον κυρίων καὶ κυρίων ἐλέγοντο πολλὰ, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἠκούσαμεν, ὡς μᾶλλον ἐνδιαφέροντα ἡμᾶς, τὰ ἑξῆς :

— Ὅτι τὸ θέατρον «Νεαπόλεως» ἔχει πλατεῖαν ἔξοχον, τὴν πρώτην τῶν ἐν Ἀθηναίς θεάτρων, σκηνὴν ὅμως μικράν.

— Τοῦ «Τσόχα» σκηνὴν λαμπράν, πλατεῖαν ὅμως πληκτικὴν.

— Καὶ τῆς «Ὀμονοίας» σκηνὴν παλαιὰν καὶ πλατεῖαν ἀκατάλληλον.

— Εἰς μάλιστα προσέθεσεν, ὅτι ἐπεθύμει μετὰ τὴν παρίστασιν νὰ ἔχῃ τὸ κρεβάτι του καὶ νὰ κοιμάται εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ θεάτρου «Νεαπόλεως».

— Ὁ θίασος Πεταλιᾶ κατῆλθεν εἰς Βόλον, ὅπως συνεχίσῃ τὰς παραστάσεις του.

— Πλὴν τοῦ Χατζηγηρήτου καὶ Ἀτέση οἱ ὅποιοι ἔμειναν εἰς Λάρισσαν μετὰ τὸν θίασον.

— Πρῶτον ἔργον ἔδωσαν τὴν «Θείαν τοῦ Καρόλου».

— Διὰ Βόλον ἀνεχώρησαν προχθὲς οἱ Ἡσαΐας, Σπ. Παντόπουλος καὶ Καντιώτης μετὰ τῶν συζύγων των.

— Ἐκεῖ θὰ συνεργασθῶσι μετὰ τὸν θίασον τοῦ κ. Πεταλιᾶ.

— Ἡ κ. Παρασκευοπούλου ἔρχεται διὰ νὰ ἐργασθῆ μετὰ τὸν κ. Κοτοπούλην.

— Εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, θέατρον «Ἐδέμ», ὁ θίασος Λοράνδου ἔπαιζε κατ' ἐπανάληψιν τὸν «Μέγαν Ναπολέοντα» μετὰ Ἰωσηφίνην τὴν κ. Λοράνδου, ἡ ὁποία ὑπεδύθη αὐτὴν μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας.

— Ἐπίσης εἰς τὸ θέατρον «Πυραμίδων» ἐδόθη ἐπανελημμένως ὁ «Ναπολέων» ὃν ὑπεδύθη ὁ Περίδης.

— Μετὰ Ἰωσηφίνην τὴν Φιλίαν Ἀργυροπούλου, ἡ ὁποία ἠμολογουμένως ἐθριάμβευσεν.

— Ἄς τὰ ἴδουσι οἱ ἐν Ἀθῆναις ἠθοποιοί.

— Ἡ Παρασκευοπούλου εἰς τὴν Ἀλάμπρα» ἔπαιζε τὴν «Διονυσίαν».

— Δι' ὅλους τοὺς αὐτοὺς Ἕλληνας θιάσους ὁ τύπος ἐκφράζεται εὐμένεστατα.

Ἡ Τσίμπίδα

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ὁλόκληρος ὁ θίασος Νεαπόλεως μετὰ πολλῶν προσκεκλημένων μετέβη ἀπὸ πρωίας εἰς τὸ Γαλάτσι καὶ παρέστη εἰς τὴν τέλος τῶν γάμων τοῦ κ. Ν. Μέγκουλα μετὰ τῆς κ. Σαφφούς Τιβεριίου, ἀμφοτέρων ἠθοποιῶν τοῦ αὐτοῦ θιάσου. Τοὺς στεφάνους ἀντήλαξεν ὁ εἰς ἀπὸ τοὺς θεατρώνας τοῦ θεάτρου Νεαπόλεως καὶ ἰδιοκτήτης τοῦ πρώτου ἐν Ἑλλάδι ἀτμοκινήτου ἐργοστασίου σγιστῶν μαρμαρῶν κλπ. κ. Σταμ. Ρεσοῦνδος. Μετὰ τὸν γάμον, τελεσθέντα εἰς τὸν ἐκεῖ ναὸν τῆς Ἀγίας Γλυκερίας, παρετέθη γεῦμα, τὸ ὁποῖον διήρκεσε μέχρι νυκτός. Ἡ «Νυκτε-

ρις» εὐχεται τοῖς νεονύμφουσι νὰ ζήσουν.

— Κατὰ τὰς γενομένας ἐξετάσεις τῆς Γυμναστικῆς Σχολῆς ἔλαβε τὸ πτυχίον τοῦ γυμνασταίου μετὰ τὸν βαθμὸν λίαν καλῶς ὁ κάλλι-στος νέος κ. Μιλιτιάδης Κωνσταντινίδης.

Παρακαλεῖται ὁ κ. Γ. Τσοκόπουλος νὰ μᾶς ἐπιστρέψῃ τὸ ἀπὸ πέρυσιν εἰς τὸ Βαριετὴ παραδοθὲν αὐτῷ κλισεὶ τῆς κυρίας Ὀλυμπίας Λαλακούνη, τὸ κατ' ἐπανάληψιν ζητηθὲν, ἄλλως θὰ ἐνεργήσωμεν διὰ τῆς ἀστυνομίας.

Η. Λαλακούνης

ΣΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΣΒΟΛΟΠΟΥΛΟΥ καὶ ΥἱΟΥ

ὁδὸς Ἐρμοῦ ἀρ. 124 παρὰ τῆ Καπνικαρέα.

Εὐρίσκονται εἰς εὐθνησιμότητα τιμὰς δλα τὰ εἶδη τῆς Μεταξουργείας καὶ κροσσοπλακτικῆς, καὶ πρὸ πάντων τὰ θεωρούμενα ὡς ἀνεκτέλεστα ἐν Ἑλλάδι.

ΠΟΔΗΛΑΤΑ OCCASION

Πραγματικὴ ἔκπτωσης 30 %

Εἰς τὸ Γραφεῖον Πιτσάκη

ὁδὸς Ἀγάθωνος 5. — Ἀθῆναι.

Ἐνεκεν τῆς μεγάλης παραγγελίας ὑπεβιάσθησαν αἱ τιμαὶ ἀπὸ Δρ. 450 εἰς Δρ. 320.

Μετὰ τὸ θέατρον τὴν Σοκολάτα

καὶ τὸ γάλα σας εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ

Σταδίου διανυκτερεῖον

Γαλακτοπωλεῖον τῶν Ξένων.

ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ & ΑΡΓΥΡΟΧΟΕΙΟΝ

Εὐθυμίου Α. Ζολώτα

Ὀδὸς Ἀγ. Μάρκου ἀρ. 44 (Ὁπισθεν Χρυσοπολαιωτίσσης.— Ἀθῆναι.

Ἐν αὐτῷ κατασκευάζονται καὶ ἐπισκευάζονται μετ' ἀκριβείας ἅπαντα τὰ χρυσοὶ καὶ ἀργυροὶ

Κοσμήματα

ΑΛΕΞ. ΔΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

'Οδοντοῖατρος

Ὁδὸς Θεμιστοκλέους ἀριθ. 1.

ΙΩΣΗΦ ΣΑΜΟΥΗΛΙΔΗΣ

Ἀθῆναι—Πειραιεὺς.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ

55. Πανεπιστημίου 55.

Η. Πετεινάτος

ΟΙΝΟΙ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

2.—Βουλῆς—2

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Παλαιὸν Φάληρον

Ἀλκιβιάδου Βοτέα

Δίδονται καὶ παγωτά.

Γεύματα ἐπὶ παραγγελία.

ΜΕΤΑ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ

Ἔνα ποτῆρι μπύρα

Εἰς τὸ ζυθοπωλεῖον «Ἰεαὶ Πατρῶν» Ὀδ. Πατησίων κάτωθεν οἰκίας Κραταντζόγλου